

indtægten ved henholdsvis Opera- og Skuespilforestillinger. Dog kan man ikke helt bortse fra Muligheden for en Forøgelse af Antallet af Forestillinger, der kræver Musikledsagelse, idet dette jo gælder for et stort Antal Skuespil, og der er derfor medregnet mindre Beløb hertil.»

Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte Ministeren:

»Medens man med nogen Sikkerhed kan opstille Udgiftsbudgettet, er der selvfølgelig i Indtægtsberegningen et væsentligt Usikkerhedsmoment. Jeg har regnet med det Salg, som man altid ved tidligere Planer har holdt sig til, nemlig $\frac{3}{4}$ udsolgt Hus til ordinære Priser. Et saa stærkt Salg har det kongelige Teater fuldt ud haft i de senere Aar. Men derfor kan man naturligvis ikke sige, at det er helt sikkert, at Fremtiden vil stille sig lige saa gunstigt. Heller ikke kan man vide sikkert, om ikke den nye Scenes Tilkomst muligvis vil bevirke et noget ringere Salg paa den gamle Scene. Disse Usikkerhedsmomenter kan man imidlertid ikke tage med i en Budgetopstilling, da de unddrager sig enhver Beregning. Det er jo da ogsaa muligt, at Indtægten vil komme til at ligge over $\frac{3}{4}$ solgt Hus.

Jeg kan oplyse, at det kongelige Teater med udsolgt Hus til ordinære Priser giver 6 000 Kr. pr. Aften. $\frac{3}{4}$ deraf er altsaa 4 500 Kr. Indtægten har i de sidste 5 Aar været: i 1927 4 510 Kr. — man ved, at det var et særlig daarligt Teateraar, idet Logeauctionen svigtede —, i 1926 5 280, i 1925 6 100, i 1924 5 820 og i 1923 5 550 Kr. Disse Tal giver, synes jeg, god Forhaabning om, at det ikke er urimeligt at regne med de $\frac{3}{4}$ udsolgt Hus.«

Ved l. Behandling i Folketinget anbefalede Lovforslaget af Venstres Ordfører, Chr. Søgaard, der særlig betonedede, at den foreslaaede Ordning maa opfattes som et Forsøg, senere kan der tales om den endelige Ordning, og dennes videre Udvikling vil meget afhænge af Københavns Kommunes Stilling dertil, idet han ansaa det naturligt, at Kommunen er med til at bære Underskuddet ved Teatret, som maa nedbringes. Socialdemokraternes Ordfører, Chr. Hansen, anbefalede ligeledes Lovforslaget med Forbehold af nærmere Undersøgelse i Udvalg. De Konservatives Ordfører, J. Oskar Andersen, anbefalede ogsaa Lovforslaget, men fremhævede, at der tiltrængtes en Række Oplysninger, hvorhos han udtalte, at Planen til Bygningen arkitektonisk set forekom ham at være »højest sørgelig«, og tillige nævnte han Nødvendigheden af Forbedringer af Teatrets Drift i kunstnerisk Henseende. De Radikales Ordfører — Povlsen i Elna Munchs Fraværelse — stillede sig paa samme Maade, idet han derhos krævede en betydelig Nedgang i Statens Tilskud til Teatret og Tilskud fra Kommunerne til dette. Retsforbundets Ord-